

๔. ด้านการเบิกจ่าย

๔.๑ การเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง

ตัวอย่างข้อบกพร่องที่ตรวจพบ

การเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีข้าราชการย้ายมา
รับราชการที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัย โดยมีบิดาเป็นผู้ให้เช่าระบุ
ในทะเบียนบ้าน สถานะภาพเจ้าบ้าน โดยเริ่มเช่าบ้านตั้งแต่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

จากการตรวจสอบเอกสารหลักฐานประกอบการขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน พบว่า

๑. ข้าราชการผู้มีสิทธิ และพี่ชาย ซื้อที่ดินจากบิดา ต่อมาทั้งสองคนได้ร่วมกันกู้เงินเพื่อสร้าง
บ้านบนที่ดินแปลงดังกล่าว กับธนาคารตามสัญญากู้เงินลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ วงเงินกู้ ๕๗๙,๐๐๐ บาท
ผ่อนชำระ ๒,๕๐๐ บาทต่อเดือน

๒. ข้าราชการรายดังกล่าว ได้เช่าบ้านกับบิดาโดยทำสัญญาเช่าบ้านที่ตนเองกับพี่ชายร่วมกัน
กู้เงินเพื่อสร้างบ้าน ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ - ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ค่าเช่าเดือนละ ๑,๖๐๐ บาท
ต่อมาเช่าบ้านครั้งที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เดือนละ ๑,๙๕๐ บาท และเช่า
บ้านครั้งที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ค่าเช่าเดือนละ ๒,๔๐๐ บาท

จากเอกสารหลักฐานดังกล่าวข้างต้น ข้าราชการผู้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไม่ถูกต้องกับ
ข้อเท็จจริง เนื่องจากได้ทำสัญญาเช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัย โดยบ้านเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองร่วมกับพี่ชาย แต่ใช้
สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน แทนการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเพื่อผ่อนชำระหนี้กับธนาคาร กรณีมีหนี้ค้างชำระกับสถาบัน
การเงิน และในกรณีการทำสัญญาเงินกู้ที่ผู้กู้ร่วมเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ไม่ได้ให้ธนาคารที่เป็นคู่สัญญา
รับรองสัดส่วนแห่งกรรมสิทธิ์ของผู้กู้แต่ละรายว่ามีสัดส่วนในกรรมสิทธิ์เพื่อผ่อนชำระเงินกู้ตามสัดส่วนเป็น
จำนวนเท่าใด เพื่อนำมาใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านกับทางราชการเฉพาะสัดส่วนของกรรมสิทธิ์ผู้มีสิทธิเบิก
ค่าเช่าบ้านต่อไปเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๔

